

En sådan ordning vil medvirke til at skabe større rummelighed på arbejdsmarkedet.

At skabe et mere rummeligt arbejdsmarked er alles ansvar. Regering og Folketing kan foreslå mange ordninger og vedtage mange regler. Men det er på den enkelte arbejdsplads – hos den enkelte arbejdsgiver og hos den enkelte lønmodtager – der skal være de holdninger, der skal til, for at vi reelt får skabt et rummeligt arbejdsmarked. Kun på den måde kan vi udnytte den arbejdskraftreserve, der ligger hos de mennesker, der i dag er – eller i de kommende år ellers ville komme – på offentlige ydelser.

Spm. nr. S 1247

Til arbejdsministeren (22/1 01) af:
Susanne Clemensen (CD):

»Hvilke tiltag vil ministeren tage for at reducere det fortsat høje antal personer, der forsørges af det offentlige på trods af det store fald i antallet af registrerede ledige?«

Begrundelse

Af en artikel i Jyllands-Posten den 22. januar 2001 fremgår det, at antallet af personer på offentlig forsørgelse kun er faldet fra 29 pct. i 1993 til 25 pct. i 1999 til trods for, at den officielle ledighed er faldet fra 11,3 til 5,4 pct., og at antallet af beskæftigede danskere er det højeste nogensinde.

Det bekymrer spørgeren, at det under en højkonjunktur ikke har været muligt at få langt flere mennesker på offentlig forsørgelse i reel beskæftigelse.

Spørgeren hæfter sig ved, at tidligere overvismand, professor Nina Smith, Økonomisk Institut ved Handelshøjskolen i Århus til Ritzau den 22. januar 2001 giver udtryk for, at der er brug for vidtgående reformer, hvis tingene skal ændres, fordi mange personer ikke har noget økonomisk incitament til at arbejde og derfor søger over i forskellige aktiveringsordninger.

Spørgeren er af den opfattelse, at regeringen seriøst bør overveje at indføre et ekstra fradrag for de laveste arbejdsindkomster, et såkaldt jobfradrag, som de økonomiske vismænd og tidligere erhvervsminister, Mimi Jakobsen (CD) har anbefalet.

Svar (29/1 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Socialminister Henrik Dam Kristensen og jeg er glade for det stillede spørgsmål, som giver god anledning til at redegøre for regeringens hidtidige initiativer til at sikre arbejdsstyrken og dermed potentialet for beskæftigelse.

For regeringen har det været og er fortsat et helt centralt mål at øge beskæftigelsen og dermed gøre flere personer i den erhvervsaktive alder i stand til at forsørge sig selv.

Den aktive social- og arbejdsmarkedspolitik samarbejder netop til det formål.

Regeringen har allerede taget en række initiativer, hvor effekterne nu ses og vil øges i de kommende år. Inden for mit område kan først og fremmest nævnes den stadige forbedring af den aktive arbejdsmarkedsindsats, afskaffelsen af overgangsydelsen, betydelige begrænsninger i orlovsordningerne og den målrettede ungeindsats, hvis resultat er flere i beskæftigelse og færre på offentlig forsørgelse. Endelig er der efterlønsreformen, der understøtter en senere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

På mit område alene ventes omkring 25.000 personer færre i 2000 i forhold til JyllandsPostens opgørelse af arbejdsmarkedspolitiske ordninger for 1999.

Meget er gjort, men regeringen vil ikke blot afvente resultaterne af den hidtidige politik og de trufne beslutninger, herunder den kommende førtidspensionsreform. Det ville ikke være i overensstemmelse med regeringens ambition, når der fortsat er initiativer, der kan bidrage til at reducere den offentlige forsørgerbyrde og bedre forholdene for deltagerne på arbejdsmarkedet.

To vigtige områder i den kommende tid på mit område er arbejdsmiljø og sygefravær – begge af stor betydning for størrelsen af, hvad der kan kaldes den effektive arbejdsstyrke. Der er netop vedtaget en omfattende reform af arbejdsmiljøindsatsen med langt større vægt på forebyggelse og økonomiske incitament for virksomhederne. Samtidig arbejdes der også på en forslagspakke til, hvordan sygefraværet kan nedbringes.

Derudover kan nævnes seniorpolitikken, hvis mål er at få seniormedarbejdere til generelt at blive længere på arbejdsmarkedet end tilfældet er nu. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege arbejdsgivernes rolle. Uden deres positive medvirken i form af ordninger, der gør det at-